

TANTE RESTANTE

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TANTE RESTANTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DALI - “hulp” van tante
HANSJE KEYSER - nicht van tante
EPPO - vriend van Hansje
GINA KEYSER - zuster van Hansje
GRADUS - collega van Gina
KRIJN KEYSER - broer van Hansje
COBA KEYSER–BIK - vrouw van Krijn

DECOR:

Een woonruimte tevens atelier.
Op een schildersezels een surrealistisch “naakt”.
Meubels oud en nieuw.
Grote familiefoto aan een wand.
Toneelaffiches.
Overal boeken en papieren.
Links een toegang tot een hal.
Rechts naar overige vertrekken.
Links achter de eerste treden van een trapopgang.

EERSTE BEDRIJF

Dali op, in het zwart, een regenkapje op, schopt haar bemodderde schoenen uit en doet haar kapje af; ze doet haar natte jas uit, ook daaronder draagt ze wijd zwart; ze droogt snel haar natte hoofd en rode haren en doet een zwarte hoofddoek zo om dat zij, met haar kleding, de suggestie oproept een islamitische hulp in de huishouding te zijn; jas en schoenen neemt ze mee naar de hal; de voordeurbel gaat, er wordt opengedaan, gestommel en een uitroep; Hansje op, haar modieuze zwarte jas en hoed zijn ook nat.

HANSJE: Je bent een ezel.

EPPO: *(licht hinkend op, ook in nat zwart, draagt een deurkleed met WELKOM voor zich uit)* Ezels hebben geen tantes met losliggende kleedjes met opkrullende hoeken. *(Dali op uit de hal, neemt de natte jassen en hoeden aan; de twee reageren nauwelijks op haar)* Okay. Dan ben ik maar een ezel. Maar dan ben ik wel een koude, moede, natte en zeer zielige ezel.

HANSJE: Eppo, dat ding moet terug bij de voordeur!

EPPO: Waarom? Vanmorgen viel ik er ook al bijna over. Leuk welkom in een sterfhuis. Eén begrafenis in de familie lijkt me voorlopig genoeg.

HANSJE: Ik wil niet dat zij denken dat ik dit vod wil hebben. *(neemt hem het kleed af, geeft het aan Dali; Dali af in de hal met kleren en kleedje)* Dat iemand in zo'n chaos kon leven. Ik zou het hier geen halve dag uit kunnen houden.

EPPO: Jij wilde beslist terug. En waarom? Tante is begraven. Waarom gaan we niet gewoon naar huis?

HANSJE: *(begint het vertrek systematisch te doorzoeken)* Er moet gewoon nog veel geregeld.

EPPO: Geregeld. Waarom moet alles geregeld weer zo geregeld? Van mij mag het leven best wat meer ongeregeld. Nu ga jij zeggen: daarom heb je ook zo'n ongeregeld inkomen. Zeg ik weer: mijn uitgavenpatroon is minstens zo ongeregeld. Zeg jij weer....

HANSJE: Klets jij maar raak, ik loop niet weg als er iets aangepakt moet worden.

EPPO: Hansjepansjes dadendrang.

HANSJE: Als er iets geregeld moet worden, ben ik daar maar het liefste bij. En zeker bij familie zaken. En dan nog iets... *(Dali op uit de hal, wacht zittend op haar vaste plaats rechtsachter)* ... wij kwamen hier veel, ja!

EPPO: Ik ben hier nooit met jou geweest.

HANSJE: Wij kwamen hier veel!

EPPO: *(voor het grote schilderij)* Natuurlijk. O, o, o, wat kwamen we hier veel. Er ging geen dag voorbij of we waren bij tante op bezoek.

HANSJE: Niet overdrijven! Wij zagen tante regelmatig. Wij zagen tante héél regelmatig.

EPPO: Ik val zo door de mand. En jij ook.

HANSJE: Nee, nee. Ik heb haar goed gekend. Ze kwam vroeger vaak bij ons thuis.

EPPO: Toen Hansje nog een klein Grietje was en het leven nog een vredig sprookje.

HANSJE: 'n Sprookje? Niet als tante Daan op bezoek kwam.

EPPO: *(over schilderij)* Ze was in haar tijd een bekend actrice, maar ze schilderde kennelijk ook. Wist jij dat?

HANSJE: Kan best. Ze was vroeger ook altijd met iets creatiefs bezig.

EPPO: Een artistieke duizendpoot.

HANSJE: En die gaan aan de meeste poten mank.

EPPO: Niet aan haar schilderpoot. Ik vind dit niet slecht. Helemaal niet slecht. In elk geval, hoe zal ik zeggen...

HANSJE: *(bezielt het doek vluchtig)* Kom aan, Eppo, dit is toch maar wat gekladder. *(gaat door met zoeken in de papieren)*

EPPO: Dat is het niet. Het zegt meer over tante dan jij gedaan hebt zolang we samen zijn... Dit is toch een zelfportret? *(pakt penseel en verf)*

HANSJE: Als dat ding weergeeft hoe ze er tegenwoordig uitzag is het geen wonder dat ze niet meer leeft.

EPPO: Dat is misschien wel wat ze ermee wilde zeggen. Op een surrealistische manier. *(signeert het doek met DALI)*

HANSJE: Maar het heeft toch geen waarde. Of wel?

EPPO: Als jij het niet mooi vindt heeft het voor jou geen waarde. Kijk nou! "Dali". Hier, rechtsonder.

HANSJE: Wat?! Dali?

EPPO: Zo is het gesigneerd.

HANSJE: Salvador Dali?! Wil jij beweren dat... *(naar schilderij, kijkt nu intensief, merkt dan de natte verf)* Eppo!

EPPO: Je tante heeft het niet meer kunnen signeren. Doe ik het toch.

HANSJE: Met DALI?

EPPO: Ik kon er toch geen DAAN onder zetten. "Wie heeft dit gedaan?" "Dat heeft Daan gedaan". Zo'n doek hangt nooit vooraan. Heette ze nou echt "Daan"?

HANSJE: Daniëlle. Je hebt het net nog horen noemen door die griezel op het kerkhof. "Daniëlle Antoinette Lorette Immetje".

EPPO: *(zalvend)* Daniëlle - Antoinette - Lorette - Immetje... D. A.

L. I. Dali! Het zijn haar beginletters. Zij heeft net zoveel recht op die naam als die Salvador.

HANSJE: Ik hoop wel dat dit je laatste streek is vandaag.

EPPO: Ik dacht, dit is helemaal in de lijn van tante Daan.

HANSJE: Jij weet helemaal niet of iets wel of niet in haar lijn was.

EPPO: Ze was toch zo'n grappige tante.

HANSJE: Daar dacht mijn vader wel anders over.

EPPO: Ruzies?

HANSJE: Oorlog!

EPPO: Fatsoen? Normen en waarden? Geld? Over geld natuurlijk Familieruzies gaan altijd over geld.

HANSJE: Je vergeet de kerk. Wij, de Keyzers, waren van de Grote Kerk. Sinds mensenheugenis. Moeder had zich aardig aangepast. Maar tante Daan was net een religieuze toverbal. Ze wisselde net zo makkelijk van geloof als van ondergoed.

EPPO: Een zoekende ziel...

HANSJE: En als ze het dan ergens weer helemaal "gevonden" had viel ze er de hele familie mee lastig. En dat ging alle keren weer met hetzelfde vuur!

EPPO: En enig vuur is verder ver te zoeken in de familie Keyser. (*bij de familiefoto*) Of het moet koudvuur zijn.

HANSJE: Dank je wel.

EPPO: Graag gedaan.

HANSJE: Altijd nog beter dan jouw hooibroei.

EPPO: Het was eigenlijk aan jou om van mijn broei een uitslaande brand van te maken. Maar ja... (*wijst iemand aan*) Kijk. Hier. Zusje Gina!

HANSJE: Gina was toen nog Gerdien. Loopneus en natte lakens.

EPPO: Zij heeft toch echt wel iets vurigs.

HANSJE: Brand je maar niet. Of is dat al gebeurd?

EPPO: Dit bruidspaar, dat zijn toch Krijn en Coba!

HANSJE: Vreemd. Heel vreemd. Die foto... Ik weet bijna zeker dat hij vanmorgen daar nog niet hing.

EPPO: Het geluk spat er nou niet direct van af. Krijn staat uit te rekenen wat de bruiloft gaat kosten en Coba... Zo! Coba was toen ook al behoorlijk aan de maat.

HANSJE: Coba was toen vijf maanden zwanger.

EPPO: Aha! En daarom...

HANSJE: Was ze niet in het wit.

EPPO: Het is niet waar! Coba? Zwanger vóór haar trouwen? Kijk, dat Krijn zijn lusten niet in bedwang heeft dat zit in zijn genen, dat heeft hij van zijn ouwe heer...

HANSJE: Laat mijn vader erbuiten, ja.

EPPO: Maar dat Coba... Hebben we het echt over onze Coba? Hoe heeft de familie dat rechtgebreed? Dat moet één groot raadsel zijn geweest, die zwangerschap. Een soort onbevleete ontvangenis. Krijn had alleen maar naar haar gewézen.

HANSJE: Zoiets.

EPPO: Maar vergeten om een condoom om zijn vingertje te doen.

HANSJE: Wat is het met jou dat je altijd aan dat soort dingen denkt?

EPPO: Wat is het met jou dat je er nooit aan denkt?

HANSJE: Nooit? Nu even niet in elk geval.

EPPO: Nu ben je even iets aan het regelen.

HANSJE: Ik kijk gewoon wat rond.

EPPO: Jij kijkt nooit gewoon wat rond. Ha! Dit moet tante Daan zijn!

Vuurrood haar, nog rooier gewaad, grijns van oor tot oor.

HANSJE: Ze was dat jaar in Bagwan.

EPPO: En deze heer met de dodelijke blik dat is je vader natuurlijk.

Wie is die lieve bloemetjesjurk naast je tante?

HANSJE: Mijn moeder.

EPPO: Je moeder. Een bloemetjesjurk met verdriet. En dit snorretje is je Ex? Sjors.

HANSJE: George.

EPPO: Sjors van de Rebellenclub! Als ik nou 'ns een snorretje liet staan...

HANSJE: Wij zijn ruim een jaar later getrouwd. Zonder snor.

EPPO: Maar daar heeft tante geen foto van aan de wand.

HANSJE: Nee. Ze was niet op het feest. Er was iets onherstelbaars gebeurd.

EPPO: De zus van de moeder van de bruid niet op het feest? Rot voor je moeder...

HANSJE: Als ze toen nog geleefd had. Een maand na deze foto hebben we moeder begraven. In haar bloemetjesjurk. Maar dat heb ik allemaal al eens verteld.

EPPO: Dat je moeder aan een "groot verdriet" is overleden, ja. Maar nooit aan welk verdriet.

HANSJE: Zullen we het ergens anders over hebben.

EPPO: "Er was iets onherstelbaars gebeurd." Laat me raden. Het "Keysercollier"?

HANSJE: Ander onderwerp.

EPPO: Zo kom ik er nooit leuk in bij je familie. Jij wil altijd een ander onderwerp als ik naar dat "collier" vraag.

HANSJE: Ander onderwerp. Of doe als zij daar. *(wijst naar Dali)* Zeg eens 'n tijdje helemaal niks.

EPPO: Okay.

HANSJE: We weten gewoon niet waar het gebeven is.

EPPO: En daar maakt een Keyser zich niet druk om. Nee. Gewoon een familiestuk wat verdwenen is. Het Keyser Collier. Weg. Foetsie. Gewoon. En iedereen verdacht iedereen. Gewoon.

HANSJE: Allemaal voor jouw tijd.

EPPO: Natuurlijk, mijn tijd is nog maar, wat is het... anderhalf jaar. Nee, dit was nog in de glorie tijd met Sjors? Weet je zeker dat hij er niet mee vandoor is gegaan?

HANSJE: Je zwetst!

EPPO: Ik zwets. Ik moet toch wat. Okay. Terug naar tante. Dag, tante. Wat heeft u een mooie bos rood haar. Dat rode haar, had ze dat nu nog? Je weet het niet. Natuurlijk niet. Jammer dat de kist al gesloten was. Weet je wel zeker dat Tante Restante in die kist lag? Straks hebben we een wildvreemde begraven en is zij er vandoor met een jonge minnaar.

HANSJE: Zie je wel dat je altijd aan dat soort dingen denkt.

EPPO: Ik ben een vieze man.

HANSJE: *(over modder op de vloer)* Ik zie het.

EPPO: Mea culpa. Maar wat wil je, het halve kerkhof heeft zich in mijn profielen genesteld. En over de deurmat zijn we alleen maar gestruikeld. *(Dali overeind, veegt de modderresten weg)*

HANSJE: Jij! Ik niet. *(tegen Dali)* Ik zou wel een kop koffie lusten.

EPPO: Nee! Gaan we ook nog koffie drinken?

HANSJE: We gaan ook nog koffie drinken. Met de familie.

EPPO: Wij gaan met de familie koffie drinken. Wij gaan met de familie gezellig koffie drinken. Dan zal iemand gezellige koffie moeten zetten. *(Dali af in de keuken, Eppo probeert wat zitplaatsen uit, Hansje verzamelt paperassen)*

EPPO: Haar stilte is oorverdovend.

HANSJE: Ze zal haar inburgeringcursus nog niet hebben gehad. Nou ja, als ze maar koffie kan zetten...

EPPO: Gezellig. Gezellig na de begrafenis. Koffie met de familie. Daar horen ook nog broodjes bij. Gesmeerde broodjes. Met ham. Met kaas. Dat wordt smikkelen en smullen.

HANSJE: Ik vraag me af waar ze blijven.

EPPO: Ze zijn in de modder van het kerkhof blijven steken. Om de tijd te doden doen ze daar nu familiespelletjes. Wat doen ze zoal? Verstoppertje achter de zerken. Kiekeboe! Jij bent dood! Familie! Ik ben allergisch voor familie. Mijn ogen gaan ervan tranen en al mijn holtes lopen vol. En ik val over kleedjes. *(deurbel)* Ik zal sterk zijn. Ik ben overal op voorbereid. Ze komen zo. Met Coba voorop,

zal je zien. Met Krijn in haar kielzog.

HANSJE: *(nog eens de bel, nu lang en hard)* Jij valt me dit keer niet af, hoor je! Die vleugel van oom Frits vorig jaar zit me nog vreselijk dwars! *(Dali op uit de keuken)*

EPPO: Maar ik had toch al mijn vleugel. Wat wilde jij in vredesnaam met een tweede? Twee vleugels! Mevrouw wil graag twee vleugels. Kan ze voor engeltje spelen. *(Dali af in hal)*

HANSJE: Zie jij Coba op een vleugel spelen?

EPPO: Nee, ik zie haar de vleugel wel poetsen. Maar: Coba heeft - hoeveel? - vijf kinderen. Vijf kinderen op pianoles. Welk een vreugde in huize Coba! Zo zie je maar: kinderen maken alles anders.

HANSJE: Alsof het hebben van kinderen een garantie voor geluk is...

EPPO: Het garandeert wel enige afleiding. Aha! Gina Lolobrigida!

GINA: *(op uit de hal, haar zwarte maar gewaagde jurk is doornat)* De volgende begrafenis ga ik in mijn wetsuit!

HANSJE: Waar zijn Krijn en Coba?

GINA: Coba moest de berm in toen ik ze inhaalde. Ik had haast om hier te komen. Moet je zien, ik ben tot mijn hemd toe nat!

EPPO: Jij hebt helemaal geen hemd aan.

GINA: Dat wil jij niet weten wat ik allemaal niet aan heb. Zo, dus dit was haar optrekje? Zeg, zou tante Daan niet iets droogs voor me hebben hangen? Wie weet dat? Ik ben hier nog nooit geweest.

EPPO: Nog nooit? Schande. Driewerf schande. Wij zijn hier kind in huis.

HANSJE: Eppo!

EPPO: Heb je haar helemaal niet gekend? Ze was toch een zuster in de kunst voor jou?

GINA: Ik heb haar wel als actrice gekend als je dat bedoelt. Maar niet als tante.

HANSJE: Zij lijkt in elk geval wél veel succes gehad te hebben.

GINA: Wat ben je toch een schat, Hansjepansje. Zo heerlijk een zus te hebben die zo in je gelooft. Succes? Wat is nou succes?

HANSJE: Als je een ander niet meer nodig hebt om rond te komen. Bijvoorbeeld?

GINA: Lieverd, je krijgt echt alles terug. Volgende week heb ik een belangrijke auditie.

HANSJE: Dat heb ik meer uit je mond gehoord, Gina! Maar veel verder dan een auditie kom je maar nooit..

GINA: Jij zult nog van me opkijken, zusje.

HANSJE: Positief of negatief?

EPPO: Positief natuurlijk! Hoe...? Eh... hoe vonden jullie die

dominee?

HANSJE: De dominee?

GINA: Een fris knaapje nog. Hij deed me wel wat.

HANSJE: Hij deed mij niets.

GINA: Mij wel. Dat bleke, zo dodelijk breekbare. Hij kon zo uit een Griekse tragedie gestapt zijn. De bode van het onheil!

EPPO: Ik vond hem meer een soort voodoopriester. Ik miste eigenlijk nog wel een rituele dans om het graf. Maar daar was het vast geen weer voor.

HANSJE: Ik had meer het gevoel in een slechte klucht beland te zijn. De man was toch een karikatuur. Ik vond het verbijsterend... *(Gradus op uit hal; lang, mager en onhandig; zijn zwarte kostuum is duidelijk te klein; hij loopt op kousenvoeten)* ...eh... slecht weer! Het was wel echt slecht weer, dominee. Wilde u niet gelijk naar huis, u omkleden? U had voor ons echt niet... ik bedoel, een verkoudheid is gauw gevat.

GRADUS: Mevrouw drong er op aan dat ik nog een wijle bij u vertoefde.

GINA: Ik had behoefte aan nog wat geestelijke steun en ik dacht jullie ook wel. Hansje, zoals jij eruit ziet, zo geschokt, en jij, Eppo, zo verbijsterd en terneergeslagen... Dominee, troost deze getroffen familie. Ondertussen ga ik toch maar iets anders aantrekken. *(voordeurbel lang en luid)* Nee, ik wacht nog even. De aankomst van Coba wil ik niet missen.

GRADUS: Zou ik misschien eerst van het toilet gebruik mogen maken?

GINA: Moeten dominees ook?

HANSJE: Eppo, wijs de dominee het toilet.

EPPO: Ik heb geen idee waar ik die zoeken moet.

HANSJE: Eppo!

EPPO: Ik kwam hier uiteraard veel maar ja, ik moest nooit. Ik heb een vreemde toiletten fobie. Ik kan alleen maar thuis. Maar wij vinden hem wel. Gaat u mee, eerwaarde?

GRADUS: Gaarne. Maar noemt u mij niet "eerwaarde" of "dominee". Onze kudde gebruikt deze benamingen niet. *(beiden af richting keuken)*

HANSJE: Waarom heb je die man hierheen meegetroond? We zitten toch hier toch niet op geestelijke bijstand te wachten.

GINA: De man intrigeert me, Hansjepansje.

HANSJE: En mij irriteert hij. En geen Hansjepansje meer!

GINA: *(bij de familiefoto)* Kwam jij hier wel? *(neemt de foto van de wand)*

HANSJE: Natuurlijk. Zo vaak ik maar kon.

GINA: En hoe vaak kon je?

HANSJE: Hoor eens, we woonden natuurlijk niet naast haar deur en mijn agenda is nogal gevuld doorgaans. Wat moet je met die foto?

GINA: Vanmorgen heeft Coba die stiekem opgehangen. Ik zag het, maar zij zag mij niet. Je zult haar straks horen opscheppen over “haar band met tante”. Wat doen we?

HANSJE: Hang maar weer op. Kijken of ze door de mand valt.

GINA: Geintje! (*hangt de foto ondersteboven*) “Haar band met tante” Dat zal me een hechte band geweest zijn! Zou Coba haar ooit hebben zien spelen?

HANSJE: Coba komt niet in theaters, daar moet ze haar kwek dichthouden.

GINA: En jij? Heb jij haar ooit gezien?

HANSJE: Sorry, ik heb niet zoveel met theater.

GINA: Dan heb ik die genen van haar geërfd.

HANSJE: Je kan wel genen erven maar dan moet je er wel wat zinnigs mee doen.

GINA: Dus wat tante Daan deed was toch wel zinnig? Dat kan voor jou alleen maar betekenen dat het haar materieel goed ging. Vertel eens: valt er dus naast de genen nog meer te erven?

HANSJE: Erven?

GINA: Ja, maar daar heeft Hansjepansje natuurlijk nog helemaal niet aan gedacht!

HANSJE: Er zal wel een en ander geregeld moeten worden. Ze had kind noch kraai.

GINA: Weet je dat wel zeker?

HANSJE: Ze heeft alleen ons.

GINA: Wel, ik heb mijn messen geslepen en ben gereed voor de strijd. Ik wil de elektrische tandenborstel! Laat Coba maar komen! (*Coba op; een grote brede vrouw ook in het zwart, haar jas is al uit; een grote handtas draagt ze als een buffer voor zich uit; ze roept naar de hal*)

COBA: En graag aan een knaapje, ja! En niet tegen het natte goed van een ander! (*tegen Gina*) Je hebt ons vreselijk laten schrikken. Waar was dat goed voor? Ik moest de berm in! Vreselijk! En dan dat weer. Vre-se-lijk! Wat ben ik blij dat ik de kinderen niet heb meegenomen. Krijn dacht dat het goed voor ze was om een begrafenis mee te maken. Dat doe je ze toch niet aan. Ze hebben al geen opa meer en oma nooit gekend. Oom Frits Keyser is er niet meer en nu is tante Daan ook nog heengegaan. Ze waren zo dol op tante. Ze moeten allemaal een aandenken aan tante hebben.

(kijkt rond) Krijn.

KRIJN: *(op uit de hal, kleedje onder de arm; Dali volgt hem)* Ik dacht: voor iemand erover valt. Die hoeken krullen omhoog, weet je.

COBA: Leg weer terug, Krijn, straks denken ze nog dat wij... waar is je camera?

KRIJN: Aan de kapstok, boven die vaas. *(af in de hal)*

COBA: Boven de Ming! Voorzichtig met de Ming. En met de camera. Ik zei tegen Krijn, weet je wat wij doen: wij filmen de begrafenis met alles daarop en daaraan.

GINA: En ook daarin?

COBA: Waarin?

GINA: Nee, laat maar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto